בבית הדין המשמעתי המחוזי
<u>של לשכת עורכי הדין בחיפה</u>

<u>בפ 23/24</u>

בפי חברי בית הדין המשמעתי המחוזי:
עו"ד עבד עודה – אב"ד
עו"ד טל הלוי אברמוביץ – חב"ד
עו"ד גבריאל דיסני – חב"ד

<u>בעניין</u>: **לשכת עורכי הדין-ועדת האתיקה מחוז חיפה** **<u>התקובלת</u>**
ע"י עוה"ד מוראד חורי

- נגד -

עו"ד רז רוזנברג, ת.ז. 46234159 **<u>הנקבל</u>**
בעצמו

בבית הדין המשמעתי המחוזי
של לשכת עורכי-הדין חיפה
3/12/25 נתקבל ביום

<u>גזר דין</u>

<u>תמצית ההליכים עד כה</u>:

1. ביום 16.1.25 הרשענו את הנקבל, לאחר שהודה בכל עובדות הקובלנה וסעיפי האישום המיוחסים לו, בעבירות של **אי שמירה על כבוד המקצוע**, לפי סעיפים 53 ו-61(1) לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961 (להלן "**החוק**"); **התנהגות שאינה הולמת את מקצוע עריכת הדין**, לפי סעיף 61(3) לחוק; **שליחת יד בכספי הלקוח** – התנהגות שאינה הולמת את מקצוע עריכת הדין, לפי סעיף 61(3) לחוק; **הפרת חובת הנאמנות והמסירות ללקוח והזנחת הטיפול בלקוח**, לפי סעיפים 54, 61(1) ו-(2) לחוק וכן עבירה לפי סעיף 2 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית) התשמ"ו-1986 (להלן "**כללי האתיקה**"); **הפסקת טיפול בלקוח שלא כדין**, לפי סעיף 61(2) לחוק וכן עבירה לפי סעיף 13 לכללי האתיקה; **ועבירה של אי מתן תשובה לתלונה**, לפי סעיף 5(א) לכללי לשכת עורכי הדין (סדרי הדין בבתי הדין המשמעתיים), התשע"ה-2015 וסעיף 61(1) לחוק.

2. נזכיר בתמצית כי הנקבל הורשע בעבירות הנ"ל על רקע מחדלו מטיפול בהסדרת חובותיו של מר בוריס יושבייב אשר פנה אל הנקבל במהלך חודש מאי 2022, או בסמוך לכך, על מנת להושיעו ממספר תיקי הוצל"פ שנפתחו כנגדו. לבקשת הנקבל ולצורך טיפול בתיקי ההוצל"פ, העביר המתלונן אל הנקבל סך של 1,500 ₪ במזומן, סך של 1,700 ₪ באמצעות אפליקציית "BIT" (שהועברו בפועל לאדם בשם יוסי שאת פרטיו קיבל מהנקבל), וסך נוסף של 2,000 ₪ באמצעות העברה לחשבון על שם עאישה נזאל שגם את פרטיו קיבל מהנקבל. בפועל הנקבל לא עשה דבר בתיקי ההוצל"פ שנפתחו נגד מר יושבייב, חרף פניותיו החוזרות והנשנות אל הנקבל, במשך תקופה ארוכה. חלק מפניות אלה זכו להתעלמות מוחלטת מצד הנקבל, ולחלופין, למענה לא ענייני. במקרים אחרים הבטיח הנקבל הבטחות סרק להסדיר את החובות תוך פרק זמן מסוים אך לא עשה כן.

3. לשלמות התמונה יצוין כי בשל הזנחת הנקבל את הטיפול בתיקי ההוצל"פ של מר יושבייב, חובו של מר יושבייב הלך וגדל, וביום 29.6.2022 מר יושבייב אף קיבל הודעה על ביצוע עיקול כספי באחד מהתיקים שנפתחו כנגדו.

4. הדיון בעניינו של הנקבל התקיים לצדדים ביום 16.1.2025. לאחר שהודה הנקבל בכל עובדות הקובלנה וסעיפי האישום המיוחסים לו, ניתנה הכרעת הדין במסגרתה הורשע הנקבל בכלל סעיפי האישום. באותו מועד, ולבקשת הנקבל, דחינו את שמיעת הטיעונים לעונש וביקשנו את הצדדים להגיש טיעונים לעונש בכתב. הקובלת התבקשה להגיש את טיעוניה תוך 30 יום ממועד ההחלטה והנקבל התבקש להגיש את טיעוניו תוך 45 יום מיום קבלת טיעוני הקובלת.

5. ביום 16.2.2025 הוגשו טיעונים לעונש מטעם הקובלת. ביום 22.4.2025 ביקש הנקבל ארכה בת 10 ימים להגשת טיעונים לעונש מטעמו, מבלי שבקשה זו לוותה בנימוקים כלשהם. בהחלטתנו מיום 7.5.2025 ניתנה לנקבל, לפנים משורת הדין, ארכה בת 10 ימים כמבוקש. בסופו של יום הנקבל לא הגיש את טיעוניו. לא בחלוף 10 ימים ולא עד עתה.

6. על רקע האמור נפנה לסקירת הטיעונים שכן הושמעו בפנינו (ע"י ב"כ הקובלת).

<u>טיעוני הקובלת לעונשים המבוקשים:</u>

7. בטיעונים לעונש הדגיש ב"כ הקובלת את החומרה שבה יש לנהוג בכל הנוגע להרשעתו של הנקבל בעבירה של שליחת יד בכספי לקוח, והתייחס להיבטים נוספים המעצימים את חומרת התנהגותו של הנקבל, כגון: עברו המשמעתי המכביד של הנקבל ועצם העובדה שהנקבל לא הביע חרטה ולא הסיר את מחדלו כלפי הלקוח.

8. בסיכום דבריו ביקש ב"כ הקובלת להטיל על הנקבל עונש של הוצאה לצמיתות מהלשכה, פיצויים למתלונן בסך 15,000 ₪ ותשלום הוצאות בסך 5,000 ₪ לטובת לשכת עורכי הדין, תוך שהוא מפנה לפסיקת בית המשפט המחוזי בירושלים בעמל"ע 33798-02-13 **וורד עאסי נ' לשכת עורכי הדין מחוז חיפה** (פדאור 13 (77) 702).

<u>דיון והחלטה:</u>

9. לצערנו הרב, פסיקת בתי הדין המשמעתיים עמוסה לעייפה בתיקים העוסקים עבירות של שליחת יד בכספי לקוח, והזנחת הטיפול בלקוח, עד כדי גרימת נזק חמור מזה שבגינו אותו לקוח פנה לעו"ד. עסקינן בעבירות חמורות אשר מכתימות את כל ציבור עורכי הדין, ונוטלות את עיקר נשמתו של המקצוע: האמון שניתן בעורך דין על מנת שיפעל בנאמנות ובמסירות עבור מי שפונה לעזרתו. הדברים חמורים במיוחד כאשר הפניה לעו"ד נעשית ע"מ לחלץ את הלקוח מבעיה או צרה, כספית או אחרת. הפרת האמון במקרים כאלה, והעמקת "הבור" שבו נמצא הלקוח, אינה רק הפרת חוזה או דין – אלא גם פגיעה בעקרונות הבסיסיים ביותר של מוסר וצדק.

10. על רקע האמור נפסק פעם אחר פעם שראוי לה לקהילת עורכי הדין, לסלק משורותיה את הנוהגים בדרך הנ"ל, שכן שליחת יד בכספי לקוח הינה מן העבירות החמורות ביותר – ואפשר שאין עליהן מחילה.

ראו, מיני רבים: לעניין זה עע"ע 2935/04 **הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל אביב נ' מרדכי שוגרמן, עו"ד** (נבו 19.12.2005); בעע"ע 1746/98 **מדינת ישראל נ' עו"ד ציון מזור** (נבו 14.12.1998); בד"מ 32/21 **ועדת האתיקה נ' רימר פז** (31.5.2022); עמל"ע (מחוזי ירושלים) 33798-02-13 **ורד עאסי נ' לשכת עורכי הדין - מחוז חיפה** (נבו, 20.9.2013).

11. הדברים נכונים עוד יותר בעניינו האישי של הקובל – שאין זו הפעם הראשונה – ואף לא השניה והשלישית – בה נתפס והורשע בעבירות הנ"ל. בעניין זה נפנה בין היתר לתיקים הבאים:

- תיק בפ 3/22 – שבו הנקבל הורשע בעבירות של אי שמירה על כבוד המקצוע והתנהגות שאינה הולמת עו"ד, כאשר מסר המחאות ללא כיסוי, לא פינה מושכר שבו החזיק ולא קיים פסק דין שניתן נגדו בהליך אזרחי.

- תיק בפ 37/22 – שבו הורשע הנקבל בעבירה של שליחת יד בכספים של בני זוג ואף הציג בפניהם מצגי שווא.

- תיק בפ 2/23 – שנדון בפני הרכב זה – שבו הנקבל הורשע בעבירה של שליחת יד בכספי לקוח שהועברו אליו לשם סגירת תיקי הוצל"פ, שלא טופלו, ושלגביהם מסר הנקבל מצגי שווא.

- תיק בפ 18/23 – שגם הוא נדון בפני הרכב זה – ובו הרשענו את הנקבל בשליחת יד בכספי לקוחה ששולמו לו לשם הסדרת תיקי הוצל"פ, מבלי לטפל בתיקי הוצל"פ בהם התבקש לטפל.

- תיק בפ 33/22 – שבו הנקבל הורשע בשליחת יד בכספי לקוח שקיבל לידיו לשם הסדרת תיקי הוצל"פ ולא העביר ליעדם, תוך שהוא יוצר מצגי שווא בפני לקוחותיו.

- תיק ב"פ 11/24 – שבו הוחלט על השעייתו הזמנית של הנקבל במסגרת בבקשה לפי סעיף 78(ג) על רקע הגשת כתב אישום פלילי נגדו בבית משפט השלום בגין עבירות סמים.

12. בכל התיקים הנ"ל נגזרו על הנקבל עונשי השעייה ממושכים, חלקם לריצוי במצטבר.

13. נציין כי גם במקרה זה, הנקבל לא מצא לנכון להתנצל על מעשיו ואף לא ניסה להסבירם. לפחות לא בפנינו. גם טיעונים ל(הקלת) העונש לא הוגשו. משכך, אין לנו שום יכולת לזקוף לזכות הנקבל דבר מה.

14. מרבית פסקי הדין העוסקים בעבירות של שליחת יד בכספי לקוחות כוללים עונש של השעיה בפועל, על פי רוב, לתקופה ארוכה ביותר. ראו למשל: בד"מ 10/19 **ועדת האתיקה נ' צביה דותן סטרנס** (23.12.2019) – שם נגזרה השעיה בפועל ל-18 חודשים (בגין נטילת כ-56,000 ₪); בד"מ 56/16 **ועדת האתיקה נ' גביש יניב** (26.3.2018) – שם נגזרה השעיה בפועל ל-3 שנים (בגין נטילת 3,000 ₪); בד"מ 32/21 **ועדת האתיקה נ' רימר פז** (31.5.2022) – שם נגזרה השעיה בפועל ל-4 שנים (בגין נטילת 75,000 ₪); עמל"ע (מחוזי ירושלים) 33798-02-13 **ורד עאסי נ' לשכת עורכי הדין - מחוז חיפה** (נבו, 20.9.2013) – שם נגזרה השעיה בפועל ל-5 שנים (בגין שליחת יד ב-6,600 ₪); בפ 16/23 **ועדת האתיקה מחוז חיפה נ' פז גולדהורן** (6.3.25) – שם נגזרה השעיה בפועל ל-8 שנים (בגין נטילת 100,000 ₪).

15. במקרים אחרים, שבהם הסכום שנלקח היה גבוה במיוחד, לא היססו בתי הדין להשעות את המורשעים לצמיתות. ראו למשל: בד"מ 18/21 **ועדת האתיקה נ' נריה כהן מגורי** (21.5.2023) – השעיה לצמיתות בגין נטילת 392,000 ₪); בד"מ 122/20 **ועדת האתיקה נ' שלוה פוטשניק** (26.10.2022) – השעיה לצמיתות בגין נטילת 350,200 ₪).

16. כאשר נקבל צובר הרשעות משמעתיות רבות המלמדות על דפוס מתמשך של הפרת החוק או כללי האתיקה המקצועית, "הכמות הופכת לאיכות" באופן המצדיק, ואף מחייב, את הוצאתו מלשכת עורכי הדין לצמיתות.

17. ואכן, ריבוי הרשעות קודמות מהווה שיקול כבד משקל המוביל להחמרת עונשו של נקבל בדין משמעתי, וזאת אף יותר מאשר במשפט הפלילי (על"ע 4/83 **פנחס מאירוב נ' הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל-אביב**, לט(1) 075 (1985) (להלן: "**עניין מאירוב**"); על"ע 11744/04 **עו"ד מאיר זיו נ' הוועד המחוזי**

של לשכת עורכי הדין בתל אביב (נבו 8.8.2005); ע"ע 2443/04 **הוועד המחוזי של לשכת עורכי-הדין נ' עו"ד ישראל בלום**, נט(5) 433 (2005)).

18. כך למשל, **בעניין מאירוב**, מדובר היה בנקבל בעל ריבוי עבירות במספר הליכים שונים. באותו מקרה, בית המשפט העליון גזר על הנקבל עונש של השעיה לצמיתות בציינו כדלקמן:

> "אם במדיניות הענישה בפלילים המקובל הוא, כי ריבוי הרשעות קודמות מפעיל בדרך כלל שיקול בכיוון החמרת העונש, בשיפוט משמעתי על אחת כמה כמה. משום שהשיפוט המשמעתי מטרתו, מלבד ענישת הנאשם, לשמור, כי יהא נקי המחנה של העוסקים במקצוע עריכת-דין, וכי לא ייפגע האמון אשר רוחש הציבור הרחב המזדקק לשירותיהם של חברי הלשכה. יתר-על-כן: כאשר המדובר הוא בעורך-דין, שהרשעותיו הקודמות מלמדות על מועדות נמשכת בעבירות על החוק או על הכללים בדבר אתיקה מקצועית, יש שהכמות הופכת לאיכות. על-כן המסקנה, כי הגיעה השעה להפסיק חברות בלשכה לתקופה ממושכת או לצמיתות, עשויה להתקבל לאו דווקא בגין הרשעה ספציפית בעבירה חמורה, אלא גם כאשר הוגדשה הסאה כבר קודם על-ידי חריגה נמשכת, כשלא למד עורך הדין לקחו והוא מורשע שוב, ולו אף בעבירה, אשר לו לבדה עמדה, ניתן היה להסתפק בעונש המתאים לאותה עבירה ושאינו חמור ביותר."

ראו לעניין זה גם את ע"ע 1/85 **הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל-אביב-יפו נ' אריה בן חרוץ**, לט(4) 365 (1985)) – שם נגזר על הנקבל עונש של הוצאה מהלשכה לצמיתות על רקע ריבוי עבירות בגינן נידון לאורך השנים לתקופות השעיה כוללות של 13 שנה; וכן, ראה את ע"ע 1/89 **הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל-אביב-יפו נ' עו"ד מאיר שפצירר**, מו(1) 105 (1991) – שם נגזר על הנקבל עונש של הוצאה מהלשכה לצמיתות גם כן על רקע של ריבוי עבירות בגינן נידון לאורך השנים לתקופות השעיה ולסנקציות נוספות.

19. לפיכך, ובהתאם להלכה הפסוקה, בנסיבות בהן הצטברות הרשעות רבות של נקבל מגיעה לכדי "מסה קריטית" – אין מנוס מהרחקת עורך הדין מן הלשכה לצמיתות, שכן מעשיו מוכיחים כי איבד את הכלים הדרושים להמשיך ולעסוק במקצוע עריכת הדין.

20. לאור האמור אנו גוזרים על הנקבל את העונשים הבאים:

א. הוצאה לצמיתות מן הלשכה.

ב. פיצוי לנפגע, מר בוריס יושבייב, בסך של 7,500 ₪.

ג. הוצאות לטובת הקובלת, בסך של 5,000 ₪.

ניתן היום 20 נובמבר 2025, בהיעדר.

עבד עודה, עו"ד **אב"ד**	**גבריאל דיסטני, עו"ד** **חב"ד**	**טלי הלוי אברמוביץ, עו"ד** **חב"ד**